

ta perspektyvy rozvytku nauky i osvity v umovakh hlobalizatsii : materialy XXXV Mizhnar. nauk.-prakt. internet-konf. (27 kvit. 2018 r.) : zb. nauk. pr. Pereiaslav-Khmelnyskyi. Vyp. 35. S. 311-313 URL :http://dspace.zsmu.edu.ua/bitstream/123456789/8515/1/%D0%9D%D0%B0%D0%B2%D1%87%D0%9C%D0%B5%D1%82_%D0%BA%D0%BE%D0%BC_%D0%92%D0%9E.pdf [in Ukrainian].

8. Chepurenko Ya. O. (2013) Navchalno-metodychnyi kompleks yak vyd navchalnoho vydannia. [Educational and methodological complex as a type of educational publication]. S. 7–14. URL :<http://enpui.npu.edu.ua/bitstream/123456789/5875/1/Chepurenko%20Y.pdf> [in Ukrainian].

I. Pershko, N. Todosiichuk. Educational and methodical complex of the educational component “Biological chemistry” as a means of forming professional competencies in future pharmacist assistants.

The article presents an analysis of the structure and content of the educational and methodological complex of the educational component «Biological chemistry», which is studied within the framework of the educational and professional program "Pharmacy" in the specialty 226 Pharmacy, Industrial Pharmacy. In connection with the update of the educational and professional program and the approval of the professional standard "Pharmacist's Assistant", the content of all elements of the educational and methodological complex "Biological Chemistry" was updated in the context of the formation of professional competencies of students. Since the components of the educational and methodological complex are practically the same for all educational components, the article focuses on their content and professional orientation. The program of a discipline, as the main document of the educational and methodological complex, has a clear structure, and, first of all, it outlines the content of the educational material, which determines the forms and methods used in the work of both the teacher and the student. The article analyzes the main components of the curriculum and discusses in detail the relationship of its content with professional disciplines and the future profession of students. The necessity of free access to all methodological materials – lecture course, instructions for practical classes and control measures – is asserted. The peculiarities of preparing a lecture course in biological chemistry are presented and the expediency of using video materials that allow visualizing the rather complex theoretical material of this discipline is substantiated. The structure and features of practical classes, which account for more than 60% of the total classroom load, are described. The forms of control (current and final) of students' learning activities, including in the conditions of distance learning, are considered in detail. A well-developed educational and methodological complex is an important condition for the effective work of all participants in the educational process and ensures the formation of professional competencies and program learning outcomes outlined in the educational and professional program.

Key words: biological chemistry, educational and methodological complex, vocationally oriented training, professional higher education, pharmacy assistant, pharmaceutical professional college.

УДК 37.017.4

DOI <https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series5.2024.98.17>

Петрунчак Д. В.

**НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
В УМОВАХ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ**

Національно-патріотичне виховання як цілісна система активно взаємодіє в умовах соціокультурних перетворень. В сучасних умовах соціокультурних перетворень виникає нагальна потреба в осмисленні, узагальненні основних шляхів формування національно-патріотичного виховання української молоді. У статті розкрито кризові фактори які негативно впливають на розвиток особистості в умовах соціокультурних перетворень. Констатовано, що національно-патріотичне виховання формується на принципах: державної спрямованості, науковості, пріоритетях гуманістичних та демократичних цінностей, повазі до конституційних прав і свобод громадянина, вихованні на історичних, патріотичних та бойових традиціях народу України. Зміст формування національно-патріотичного виховання визначається національними інтересами України з метою забезпечити активну участь громадян у збереженні безпеки її від зовнішньої загрози. Уточнено функціональну складову національно-патріотичного виховання, якою є умотивована систематична, цілеспрямована, ідейно-виховна діяльність з формування високої громадянської оборонної свідомості, ідейно-політичних, морально-психологічних якостей, оволодіння військово-технічними знаннями, фізичним удосконаленням української молоді. Визначено спрямованість соціальної функції національно-патріотичного виховання у формуванні гармонійно-розвиненої української молоді, її свідомості, історичної відповідальності за долю України та готовності до її захисту. Означено систему національно-патріотичного виховання з складними, організаційними зв'язками у взаємодії підсистем: національно-патріотичне виховання в закладах освіти; масова військово-патріотична та військово-стейкхолдерська робота; початкова військова підготовка в закладах освіти; діяльність військових кафедр закладів вищої освіти; перепідготовка та підвищення кваліфікації воїнів запасу; соціокультурна діяльність засобів масової інформації та громадських організацій спрямована на національно-патріотичне виховання громад.

Ключові слова: патріотизм, національно-патріотичне виховання, українська молодь, соціокультурні перетворення.

Патріотичне виховання української молоді залежить від державної позиції громадянина. Це впливає на завдання суспільства виховати покоління гуманістів та патріотів з поєднанням особистих та національно-державних інтересів.

Кризова ситуація в Україні у зв'язку з вторгненням країни агресора «росії» сприяла переосмисленню процесу формування патріотичного виховання української молоді: почуття патріотизму, національної самосвідомості, відданості справі зміцнення оборони держави, громадянського самовизначення. У нормативних документах «Концепції Державної цільової соціальної програми національно-патріотичного виховання на період до 2025 року» [6] та у «Концепції національно-патріотичного виховання дітей та молоді» [7] означено вимоги щодо формування патріотичного виховання. Важливою нагальною потребою є осмислення, узагальнення алгоритму формування національно-патріотичного виховання української молоді в умовах соціокультурних перетворень, визначення пріоритетних перспектив задля створення умов з уможливленням збереження її індивідуальності з подальшим саморозвитком, виховання відповідального ставлення до долі держави та українського народу, поваги до державних символів, культури та традицій всіх, проживаючих в Україні, національностей.

Сучасність українського державотворення пронизана проблематикою виховання у молодого покоління активної громадянської позиції з патріотичними почуттями, сприянням усвідомленню ними свого громадянського обов'язку на основі загальнолюдських духовних та національних цінностей.

У зв'язку з воєнними діями зі сторони агресора, які засуджує увесь світ, дане питання стало ще більш актуальним. Кризові виклики в умовах соціокультурних перетворень, сукупність їх факторів, негативно впливають на розвиток особистості, а саме:

- фрагментація і розпад особистості і суспільства;
- конфліктність мереж, що породжує непорозуміння, зростання соціальної напруги і рухи протесту;
- підвищення вірогідності агресивних проявів, збройних сутичок і війн;
- ризики перевтілення локальних конфліктів у глобальні катастрофи;
- ризики втрат здібностей особистості розуміння суті суспільних процесів;
- можливості маніпулювати свідомістю та поведінкою людей в корисних цілях;
- втрата морально-етичних підвалин поведінки людини;
- тиражування форм девіантної поведінки;
- поширення правового нігілізму, ризики розпаду системи міжнародного права з порушенням правових підвалин функціонування національних держав;
- зростання ризиків збіднення і деградації людських почуттів;
- гуманізація людських цінностей;
- ризики культурної деградації.

Такими кризовими факторами (табл. 1) є: безпека людини через погіршення стану довкілля, санітарно-епідемічного стану; політико-економічні виклики, які пов'язані зі соціокультурними викликами, в тому числі і воєнними діями [4]. Важливими є заходи запобігання факторам екологічних викликів (табл. 1).

Цивілізаційні потреби забезпечення сталого розвитку нової генерації, а саме: дослідження, збереження та використання культурної та природоохоронної спадщини для піднесення духовно-естетичних та рекреаційних потреб у цілісності історичного суспільного розвитку; стратегіями соціальної захищеності, безпеки та якості життя людини, удосконалення методології напрямів екології соціального здоров'я людини.

Проблемою є у формуванні ціннісних орієнтирів молодого покоління які набувають невизначеності, що свою чергу породжує психологічний дисонанс, невпевненість у майбутньому, комплекс неповноцінності, недовіру до держави.

Формуванню патріотичної свідомості української молоді, а саме, прояву любові до України, виконанню громадянського та конституційного обов'язку, прагненню бути корисним в умовах соціокультурних перетворень, – сприяє діяльність органів державної влади, різних закладів освіти, громадських організацій, сім'ї та інших соціальних інститутів.

Патріотизм – це відданість своєму народові, готовність до жертв й подвигів заради збереження держави [1, с. 711]. Формування в українській молоді громадської активної позиції є однією з головних задач у сучасній освіті. Заклади освіти закладають ази національно-патріотичного виховання, в подальшому молоде покоління усвідомлюють його у студентські роки. Вирішення якої відображається на направленості освітньої діяльності, а саме здатності до ефективної соціалізації її учасників, що потребує більш ретельного вивчення [9, с. 257].

Його база формується на принципах: державної спрямованості, науковості, пріоритетах гуманістичних та демократичних цінностей, повазі до конституційних прав і свобод громадянина, вихованні на історичних, патріотичних та бойових традиціях народу України.

Нагальна потреба у патріотичному вихованні є необхідність у національній свідомості громадян, здатних забезпечити розвиток України, які прагнуть до саморозвитку особистості, формуванні патріотичної самосвідомості. Складові формування патріотизму: виховання почуттів, вивчення бойових традицій, історії українського народу та Збройних Сил України (далі – ЗСУ); готовність бути захисником вітчизни; сформованість ідеалу служіння народові.

Дослідник В. Липинський наголошував, що патріотом бути це означає мати бажання творити людське, державне та політичне співіснування громадян України. Патріотизм вбачає у вчинках з метою виховання громадських, політичних та державотворчих цінностей [8, с. 745].

Проблематику патріотизму сучасні вчені, освітяни досліджували в контексті дефініцій «патріотизм», «патріотичне виховання», підґрунтям яких є фундаментальні праці та концептуальні положення національної освіти.

Педагогічна література розкриває три види патріотизму:

1. Етнопатріотизм – підґрунтя якого полягає у почутті приналежності до свого народу, любові до історії, культури та рідної мови. Соціолог Т. Ісламшина у своїх дослідженнях розкриває етнопатріотизм через почуття внутрішньої та духовної поваги до етнічних цінностей свого народу [4, с. 38].

2. Територіальний полягає у любові до рідної землі, місця народження.

3. Державний полягає у національності: світогляді, почуттях, державному самовизначенні, ідеології у поєднанні з почуттям громадянськості [2, с. 115–116].

Патріотичне виховання полягає у формуванні готовності до захисту України української молоді, мотивів проходження служби у ЗСУ, здобуванні військової професії. Зміст «формування національно-патріотичного виховання визначається національними інтересами України з метою забезпечити активну участь громадян у збереженні безпеки її від зовнішньої загрози» [3, с. 14].

Функціональною складовою національно-патріотичного виховання є умотивована ідейно-виховна робота, мета якої систематичність, цілеспрямованість діяльності з формування високої громадянської оборонної свідомості, ідейно-політичних, морально-психологічних якостей, оволодіння військово-технічними знаннями, фізичним удосконаленням особистості.

Соціальна функція національно-патріотичного виховання формує цілеспрямований вплив людського фактору на зміцнення обороноздатності України задля формування гармонійно-розвиненої української молоді через свідомість, історичну відповідальність, готовність до захисту країни.

Підґрунтям соціальної функції національно-патріотичного виховання є:

– військово-політична орієнтація та формування свідомості задля формування почуттів патріотичності, політичної грамотності, усвідомлення військового обов'язку, розуміння свого соціального значення та ролі у зміцненні та забезпеченні ЗСУ;

– готовність до усвідомлення соціальної значимості служби у ЗСУ, морально-психологічний імунітет, вибір професії військового, стійкість в екстремальних кризових ситуаціях та під час воєнного стану;

– комунікації задля забезпечення наступності соціальному досвіду у зміцненні свідомості покоління до військового обов'язку;

– створення героїко-моральних духовних ідеалів задля цілеспрямованого формування особистості.

Основними напрямками національно-патріотичного виховання є: державний, соціальний, військовий, психолого-педагогічний, правовий [5, с. 53–54].

Отже, система національно-патріотичного виховання відрізняється складними, організаційними зв'язками, які знаходяться в тісній взаємодії підсистем:

- національно-патріотичного виховання в закладах освіти;
- масова стейкхолдерська військово-патріотична робота;
- початкова військова підготовка в закладах освіти;
- діяльність військових кафедр ЗВО;
- перепідготовка та підвищення кваліфікації воїнів запасу;

Таблиця 1

Заходи запобігання факторам екологічних викликів

Фактори	Заходи
безпека людини через погіршення стану довкілля	ефективне використання природних ресурсів які пов'язані з відповідним навантаженням на екосередовище; формування здатності до збереження екосистеми, екологічної відповідальності та соціоекологічної компетентності забезпечення захищеності, безпеки та якості життя людини, удосконалення методології напрямів екології людини
санітарно-епідемічний стан	формування потенціалу здоров'язбереження нації; системне формування здорового способу життя особистості, гармонії фізичного, психічного, духовного та соціального здоров'я особистості
політико-економічні виклики	уточнити концепцію модернізації українського суспільства, пріоритет реформуванню судочинства, правоохоронної системи і оподаткування, демонстрація визначеності, регламентованості і передбачуваності соціальних змін
соціокультурні виклики	трансформація сучасного суспільства задля формування соціально-мобільної кваліфікованої особистості, вироблення підходів в організації кар'єри на ринку зростаючої конкуренції; формувати середовище на основі взаємоповаги і взаєморозуміння, доброзичливості, ширості; продукувати внутрішні психологічні механізми, необхідні для успішної комунікації в професійній діяльності особистості.
воєнні дії	створення реабілітаційних центрів для військових підтримка дітей та жінок; організація різних програм соціокультурної діяльності (арттерапія, визначення культурної свідомості) необхідність проведення ряду економічних програм для підтримки та відродження фінансового забезпечення населення

– соціокультурна діяльність засобів масової інформації та громадських організацій спрямована на національно-патріотичне виховання громад.

Початкова військова підготовка у закладах освіти формує в української молоді військові знання, уміння, навички, необхідні для готовності до збройного захисту держави, робота ЗМІ направлена на військово-політичне інформування, зусилля громадських організацій зосереджуються на формуванні соціальної орієнтації на героїчність морально-естетичного ідеалу.

Найвища інтенсивність процесу національно-патріотичного виховання досягає під час проходження служби в лавах ЗСУ. Формування національної патріотичної свідомості під час проходження служби має колективний вплив.

В умовах соціокультурних перетворень національно-патріотичне виховання є цілісною системою активної взаємодії. Саме громадська думка має вплив на систему національно-патріотичного виховання, різні фактори кризових ситуацій та суперечностей впливають на соціальну оцінку. Тому національно-патріотичного виховання повинне набути постійного дестабілізуючого впливу.

Кризові ситуації впливають на підвищення військово-патріотичної активності. Наприклад під час вторгнення країни агресора росії в Україну, супроводжується активізацією патріотичних, національних та інтер-національних почуттів українських громадян.

Організуючи процес формування національно-патріотичного виховання, необхідно враховувати перебіг кризових ситуацій задля своєчасно коригування форм та методів впливу на розвиток патріотичної свідомості громадян. Формуючи національно-патріотичне виховання української молоді, потрібно враховувати об'єктивні фактори (соціально-політичні, економічні) та особливості (психофізіологічні та вікові) як вирішальні у сформованості їх ідеалів, світогляду та професійної діяльності.

Висновок. Отже, реалізація національно-патріотичного виховання української молоді є важливою ланкою системи в умовах соціокультурних перетворень. Національно-патріотичне виховання генерує нове покоління України на основі національних та європейських цінностей на основі прийняття європейських цінностей, дотримання закону, норм права, загальнолюдської моралі й участі у демократичних процесах.

Кризові явища у мінливому соціумі прискорюють процес активізації відношення української молоді до патріотичних, національних історико-культурних традицій, які впливають на: формування національно-патріотичної свідомості, любові до рідної землі та рідної мови, виховання патріотичної гордості за минуле та сучасне України, формування духовності, цінностей.

Процес активної соціально значущої патріотично-спрямованої діяльності української молоді формує патріотизм національного громадсько-гуманістичного типу особистості на ціннісних орієнтаціях та виявляється в усвідомленій національно-патріотичній свідомості.

Перспективність у подальшому вбачаємо у дослідженні процесу формування національно-патріотичного виховання в умовах соціокультурних перетворень: національної свідомості, громадянської відповідальності, духовних якостей, патріотичних почуттів, здатності до саморозвитку та самовдосконалення.

Використана література:

1. Філософія / А. К. Бичко, І. В. Бичко, В. Г. Табачковський, В. І. Ярошовець. Київ : ЦУЛ, 2010. 648 с.
2. Виховуємо громадян-патріотів України : науково-методичний посібник / авт. кол. за заг. кер. К. Чорної. Черкаси : видавництво ЧОПОПП, 2011. 273 с.
3. Дерев'янюк Н., Костів В. Формування громадянської культури особистості школяра : навч.-метод. посіб. / за ред. В. Костіва. Київ : ТОВ «Інформаційні системи», 2011. 352 с.
4. Зубцова Ю. С. Формування патріотичних якостей молодших школярів у взаємодії школи та сім'ї / авторф.дис.канд.пед. наук. – 13.00.07 – теорія і методика виховання. Київ, 2012. 21 с.
5. Каюков В. І. Виховуємо патріотів України. Кіровоград, 2000.
6. Концепція Державної цільової соціальної програми національно-патріотичного виховання на період до 2025 року схвалено рішенням розпорядженням Кабінету Міністрів України від 9 жовтня 2020 р. № 1233-р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1233-2020-р#Text>.
7. Концепція національно-патріотичного виховання дітей та молоді : наказ Міністерства освіти і науки України від 16.06.2015 р. № 641 URL : <http://old.mon.gov.ua/ua/aboutministry/normative/4068>
8. Левківський К., Ряшко В. Роль традицій у національно-патріотичному вихованні курсантсько-студентської молоді. [The role of traditions in the national and patriotic education of cadet and student youth]. Вища школа. 2011. № 11. С. 15–28.
9. Любарець В. В. Особливості соціалізації юного лідера громадянського суспільства. Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. МОН України, Сумський держ. пед. ун-т ім. А. С. Макаренка. 2016. № 1(55). С. 256–263.

References:

1. Filozofia [Philosophy] (2010) / A. K. Bychko, I. V. Bychko, V. H. Tabachkovskiy, V. I. Yaroshovets. Kyiv : TsUL. 648 s. [in Ukrainian].
2. Vykhovuiemo hromadian-patriotiv Ukrainy : Naukovo-metodychnyi posibnyk. [Educating patriotic citizens of Ukraine : Scientific and methodological manual] (2011) / avt. kol. za zah. ker. K. Chornoj. Cherkasy : vydavnytstvo ChOIPOPP. 273 s. [in Ukrainian].
3. Dereviianko N., Kostiv V. (2011) Formuvannia hromadianskoi kultury osobystosti shkoliara. [Formation of civic culture of the student's personality] : navch.-metod. posib. / za red. V. Kostiva. Kyiv : TOV «Informatsiini systemy». 352 s. [in Ukrainian].
4. Zubtsova Yu. Ye. (2012) Formuvannia patriotichnykh yakosteï molodshykh shkoliariv u vzaiemodii shkoly ta simi. [Formation of patriotic qualities of younger schoolchildren in the interaction between school and family] : avtorf.dys.kand.ped.nauk.-13.00.07 – teoriia i metodyka vykhovannia. Kyiv. 21 s. [in Ukrainian].

5. Kaiukov V. I. (2000) Vykhovuiemo patriotiv Ukrainy. [We raise patriots of Ukraine]. Kirovohrad [in Ukrainian].
6. Kontsepsiia Derzhavnoi tsilovoi sotsialnoi prohramy natsionalno-patriotichnoho vykhovannia na period do 2025 roku skhvaleno rishenniam rozporiadzhenniam Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 9 zhovtnia 2020 r. № 1233 r. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1233-2020-p#Text>.
7. Kontsepsiia natsionalno-patriotichnoho vykhovannia ditei ta molodi : nakaz Ministerstva osvity i nauky Ukrainy vid 16.06.2015 r. № 641. URL : <http://old.mon.gov.ua/ua/aboutministry/normative/4068>
8. Levkivskiy K., Riashko V. (2011) Rol tradytsii u natsionalno-patriotichnomu vykhovanni kursantsko-studentskoi molodi / *Vyshcha shkola*. № 11. S. 15–28 [in Ukrainian].
9. Liubarets V. V. (2016) Osoblyvosti sotsializatsii yunoho lidera hromadianskoho suspilstva. [Peculiarities of socialization of a young civil society leader]. Pedagogichni nauky: teoriia, istoriia, innovatsiini tekhnolohii. MON Ukrainy, Sums'kiy derzh. ped. un-t im. A. S. Makarenka. № 1 (55). S. 256–263 [in Ukrainian].

D. Petrunchak. National patriotic education of Ukrainian youth in the conditions of socio-cultural transformations.

National-patriotic education as a whole system actively interacts in the conditions of socio-cultural transformations. In the modern conditions of socio-cultural transformations, there is an urgent need to understand and generalize the main ways of forming the national and patriotic education of Ukrainian youth. The article reveals the crisis factors that negatively affect the development of the personality in the conditions of socio-cultural transformations. It was established that national-patriotic education is formed on the principles of: state orientation, science, priorities of humanistic and democratic values, respect for the constitutional rights and freedoms of the citizen, education based on the historical, patriotic and military traditions of the people of Ukraine. The content of the formation of national and patriotic education is determined by the national interests of Ukraine in order to ensure the active participation of citizens in preserving its security from external threats. The functional component of national-patriotic education, which is a motivated systematic, purposeful, ideological-educational activity for the formation of high civic defense consciousness, ideological-political, moral-psychological qualities, mastery of military-technical knowledge, physical improvement of Ukrainian youth, has been clarified. The orientation of the social function of national-patriotic education in the formation of harmoniously developed Ukrainian youth, their consciousness, historical responsibility for the fate of Ukraine and readiness to protect it is determined. The system of national-patriotic education with complex, organizational connections in the interaction of subsystems is defined: national-patriotic education in educational institutions; massive military-patriotic and military-stakeholder work; initial military training in educational institutions; activities of departments of military institutions of higher education; retraining and advanced training of reserve soldiers; socio-cultural activities of mass media and public organizations are aimed at national and patriotic education of communities.

Key words: patriotism, national-patriotic education, Ukrainian youth, socio-cultural transformations.

УДК 378-057.87:[316.628:364-322]

DOI <https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series5.2024.98.18>

Пилипенко Я. Р.

МОТИВАЦІЯ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ДО ВОЛОНТЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті розглянуто питання мотивації майбутніх учителів до волонтерської діяльності. Зазначено, що волонтерство відіграє важливу роль у сучасному суспільстві, допомагаючи вирішувати соціальні, економічні та освітні проблеми. Підкреслено, що волонтерство розвиває ключові знання, уміння та навички для педагогічної діяльності: комунікативні, робота в команді, культурну компетентність, лідерські якості. Проаналізовано праці вітчизняних і зарубіжних дослідників щодо взаємозв'язку мотивації та волонтерства. Визначено, що мотивація є ключовим чинником залученості до волонтерської діяльності. Студентська молодь виявляє громадянську активність, соціальну відповідальність та зацікавленість у підтримці спільноти через волонтерство. Розглянуто вплив волонтерства на соціальну відповідальність, професійний розвиток і набуття навичок майбутніми учителями. Воно сприяє саморозвитку, задоволеності від допомоги іншим, розвитку комунікативних, лідерських та професійно важливих якостей педагога. Висвітлено роль середовища закладу освіти у стимулюванні й підтримці мотивації до волонтерства через створення сприятливих умов. Визначено внутрішні (особистісні) та зовнішні (середовище, організаційні) чинники впливу на мотивацію до здійснення волонтерської діяльності. Наголошено на необхідності розвитку культури волонтерства та свідомості майбутніх учителів щодо його можливостей. Участь майбутніх учителів у волонтерській діяльності сприяє покращенню їхньої мотивації через практичне застосування знань і вмінь. Зауважено, що волонтерство є інструментом для формування активної громадянської позиції, емпатії, толерантності, розуміння потреб інших людей. Майбутні учителі, займаючись волонтерською діяльністю, залишаються частиною громадянського суспільства, що сприяє розвитку демократичних цінностей.

Ключові слова: мотивація, волонтерська діяльність, майбутні учителі, професійний розвиток, особистісне зростання, соціальна відповідальність.

У сучасному суспільстві волонтерство відіграє важливу роль у багатьох аспектах, оскільки волонтери роблять значний внесок у вирішення соціальних економічних та освітніх проблем, допомагаючи тим, хто цього потребує, підтримуючи екологічні та культурні ініціативи та надаючи інші види допомоги, що є важливим інструментом підтримки та реалізації суспільно-корисних ініціатив.